

hederne selv angiver det arbejde, hvortil der udbetales tilskud.

Efter § 6 kan kommunen nægte at registrere en virksomhed under tilskudsordningen, ligesom kommunen kan slette en allerede optaget virksomhed fra ordningen, hvis virksomheden enten har betydelig gæld til det offentlige, jf. stk. 1, eller hvis virksomheden har skulle tilbagebetale modtagne tilskud, som virksomheden uretmæssigt har oppebåret, f.eks. fordi betingelserne i §§ 2-4 ikke er opfyldt, eller fordi virksomheden har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med tidligere indsendte månedsopgørelser over udført, tilskudsberettiget arbejde, jf. § 6, stk. 3. Skyldes tilbagebetalingskravet en undskyldelig fejl fra virksomheden, kan kommunen undlade at slette virksomheden fra ordningen. En virksomhed, der gentagne gange afgiver mangelfulde eller urigtige oplysninger vil i øvrigt også kunne slettes fra ordningen. Dette gælder selvom der ikke er rejst krav om tilbagebetaling, f.eks. fordi manglerne er opdaget af kommunen i forbindelse med behandlingen af de pågældende månedsopgørelser.

Er en virksomhed slettet fra ordningen i medfør af § 6, stk. 3, bør virksomheden som hovedregel ikke senere genoptages under tilskudsordningen.

Reglen i § 6, stk. 1, om, at virksomheder med betydelig gæld til det offentlige kan udelukkes fra ordningen, er et led i bestræbelserne på at forbedre det offentlige inddrivelsesmuligheder. Reglen skal ses i lyset af de regler om udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v., der blev indført for en række lovregulerede erhverv ved lov nr. 936 af 27. december 1991. Virksomheder, der ikke er tilknyttet tilskudsordningen, vil kunne nægtes optagelse i ordningen, hvis de har en gæld til det offentlige i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. Virksomheder, der er tilsluttet ordningen, vil ligeledes kunne slettes, hvis de har en gæld til det offentlige i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. Det er herved sikret, at virksomheder behandles ens, uanset om de er tilmeldt ordningen eller ej.

Til §§ 7 og 8

Det foreslås i § 7, at industriministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om lovens gennemførelse, ligesom industriministeren kan suspendere ordningen, såfremt der ikke er den fornødne bevillingsmæssige hjemmel til at fortsætte udbetalingen af tilskud.

Ordningen kan ophæves ved kongelig anordning. Dette vil alene ske, såfremt der ikke afsættes midler på finansloven til udbetaling af tilskud.

Bemyndigelsen til industriministeren indebærer bl.a., at der kan fastsættes regler om, at oplysningerne om det tilskudsberettigede arbejde skal indberettes på særlige skemaer.

Det følger af bestemmelserne i § 2, stk. 7, og § 3, stk. 2, at industriministeren også kan fastsættes regler om, hvilke arbejder der ydes tilskud til, ligesom tilskuddets størrelse kan reguleres. Såfremt der er behov herfor, kan ordningen udvides, således at der ydes tilskud til andre arbejder end dem, der er nævnt i § 2. Tilsvarende kan ordningen indskrænkes.

Efter § 8 kan industriministeren delegerede de opgaver, der efter loven påhviler ministeren, til en styrelse under Industriministeriet, ligesom ministeren kan fastsætte regler om klageadgangen. Styrelsen vil herefter fungere som klageinstans for de afgørelser, kommunalbestyrelserne træffer i medfør af § 5, stk. 2, og § 6. Det vil blive fastsat, at styrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Til § 9

Det foreslås, at den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til kommunalbestyrelsen, kan straffes med bøde eller hæfte. Er strengere straf forskyldt efter staffelovens regler, finder disse regler anvendelse.

Til § 10

Det foreslås, at Ligningsloven ændres, således at forbrugeren ikke skal medregne de pågældende tilskud til den skattepligtige indkomst.

Til § 11

Det foreslås, at lovens ikrafttræden fastsættes af industriministeren. Dette skyldes, at det er fundet hensigtsmæssigt at forelægge lovforslaget for EF-Kommissionen, således at det forud for lovens ikrafttræden kan bekræftes, at ordningen ikke er i strid med EF-reglerne om statsstøtte. Loven forventes at kunne træde i kraft den 1. januar 1994.

Til § 12

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.